

רע"פ 5237/19 - מייק ואן קול נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5237/19 - י"א

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

מייק ואן קול

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בע"פ 28769-04-17 מיום 17.7.2019 שניתנה על ידי כב' השופטים ש' בורנשטיין; מ' ברק-נבו; וח' טרסי

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים ש' בורנשטיין; מ' ברק-נבו; ו-ח' טרסי) בע"פ 28769-04-17 מיום 17.7.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת וגזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (השופטת ד' בלטמן-קדראי) בת"פ 30796-04-14 מיום 18.7.2016 ומיום 5.4.2017 בהתאמה.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו 7 עבירות של זילות בית המשפט, לפי סעיף 255 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), במסגרת שבעה אישומים שונים.
3. על פי המפורט בכתב האישום, בין השנים 2012-2013 הגיש המבקש מספר בקשות ומסמכים לערכאות שיפוטיות שונות.

במסגרת פניות אלו המבקש התבטא באופן פוגעני ומעליב כלפי שופטים אשר דנו בתיקיו בכוונה לפגוע

במעמד, ובכלל זאת כינה אותם: "שופטת בכי רע"; "עבד כי ימלוך"; "שליח מערכות חוסר הצדק"; ועוד כהנה וכהנה.

בנוסף, התבטאויותיו של המבקש כללו ביטויים הנחזים כמאיימים על השופטים, כגון: "אני מעניק לך חסד אחרון וסופי, לחזור בך מכל החלטותייך הבלתי חוקיות בעליל"; "סוף גנב לתלייה"; "יהיה עליך לתת את הדין בקרוב על היותך שופט רע"; וביטויים נוספים מעין אלו.

4. בית משפט השלום בראשון לציון הרשיע את המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

נקבע כי אין מחלוקת בין הצדדים באשר להתקיימות היסוד העובדתי של עבירות הזילות, וכי הוכחה כוונת המבקש לפגוע במעמד השופטים באמצעות התבטאויותיו. זאת, בין היתר לנוכח הסגנון הבוטה בו התנסח, ולאור עדותו בפני בית המשפט ממנה עלה כי אכן התכוון לפגוע במעמד השופטים.

עוד קבע בית משפט השלום כי מעשי המבקש אינם מהווים "פגיעה קלת ערך" הבאה בגדר הגנת "זוטי דברים", הקבועה בסעיף 34ז לחוק העונשין; וכי החלטת המשיבה להגיש כתב אישום נגד המבקש אינה מהווה אכיפה בררנית, שכן לא הוכח כי נמנעה מלהגיש אישומים נוספים בנסיבות דומות, או כי פעלה משיקולים זרים.

5. בגזר דינו, קבע בית משפט השלום מתחם עונש הולם אחד לאישומים השונים בהם הורשע המבקש, ובהתחשב בין היתר במדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, פסק כי מתחם העונש ההולם את מעשיו נע בין מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים וענישה נלווית לשנת מאסר בפועל.

6. בקביעת עונשו של המבקש נשקלו לחומרא בין היתר מספר הפעמים הרב שבו התבטא באופן פוגעני כלפי השופטים, והסגנון "המבזה והמשפיל" שבו התנסח.

לצד זאת, התחשב בית המשפט לקולא בגילו המבוגר של המבקש; בהיותו נעדר עבר פלילי; וכן בקושי הצפוי לו, על רקע "מאפייניו האישיותיים", להתמודד עם עונש של מאסר בפועל.

עוד הוסיף בית המשפט וציין כי העמיד לנגד עיניו את מצבו הנפשי של המבקש בעת ביצוע העבירות כנסיבה רלוונטית לגזירת העונש, אף שהלה לא גיבה באסמכתא כלשהי את טענתו – אשר הועלתה לראשונה לאחר הכרעת הדין – כי הוא סובל מ-"מחלת נפש".

7. לנוכח כל זאת, ומשקבע הממונה על עבודות השירות כי המבקש מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות, השית עליו בית המשפט עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם למגבלות שפורטו בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה כלפי נושאי משרות שיפוטיות למשך 3 שנים; וכן התחייבות על סך 10,000 ש"ח להימנע למשך שנתיים מביצוע העבירה בה הורשע.

8. ערעור המבקש על הכרעת וגזר דינו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ביום 17.7.2019.

נקבע כי לא נפל פגם בקביעת בית משפט השלום לפיה הוכחה כוונת המבקש לפגוע במעמדו של השופטים שדנו בעניינו לנוכח מכלול הראיות עליהן הסתמך, וכי העונש שהוטל עליו הוא "סביר" ואינו מצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

בנוסף נדחתה טענת המבקש לפיה לא היה אחראי למעשים המיוחסים לו בעת ביצוע העבירות, ובקשתו להגשת חוות דעת פסיכיאטרית מטעמו, מאחר שעמדה בפניו האפשרות להגיש חוות דעת פסיכיאטרית לבית משפט השלום – אולם הוא בחר שלא לעשות כן; לנוכח סירובו לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטר המחוזי; ומשום שחוות הדעת אשר ביקש להגיש אינה מלמדת על מצבו הנפשי של המבקש בעת ביצוע העבירות.

9. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, אשר הוגשה בתחילה בהעדר נימוקים, ולצידה הוגשו בקשות לעיכוב ביצוע העונש ולמינוי סנגור למבקש מטעם הסניגוריה הציבורית.

10. במהלך החודשים שלאחר הגשת הבקשה הגיש המבקש מספר רב של בקשות נוספות לפתחו של בית משפט זה, כמתואר בהרחבה בהחלטתי מיום 4.9.2019.

בקצרה ייאמר כי בהחלטה מיום 18.8.2019 קבעתי כי אין מקום להורות לסניגוריה הציבורית לייצג את המבקש בהליך זה, וזאת בין היתר לנוכח עיון בעמדתה מיום 15.8.2019 ממנה עלה כי ייצוג המבקש על ידי הסניגוריה במסגרת ההליכים השונים לווה ב-"קשיים מהותיים ומרובים", וכי סירב לשתף פעולה עם עורכי הדין השונים אשר מונו לייצגו.

במסגרת אותה החלטה אף הוריתי למבקש להגיש את נימוקיו לבקשת רשות הערעור בתוך 10 ימים, ולנוכח בקשה נוספת שהוגשה מטעמו הארכתי את המועד להגשת הנימוקים במספר ימים נוספים.

כחודשיים לאחר המועד בו היה עליו להגיש את הנימוקים, הגיש המבקש בקשה נוספת להארכת מועד הגשת נימוקיו הערעור – ובהחלטתי מיום 27.10.2019 הוריתי לפניו משורת הדין ליתן לו הזדמנות אחרונה להגיש את נימוקיו לבקשת רשות הערעור.

בסופו של יום, הוגשו נימוקיו המבקש לבקשת רשות הערעור במועד שנקבע.

11. בנימוקיו לבקשת רשות הערעור טוען המבקש מספר רב של טענות כלפי פסק דינו של בית המשפט המחוזי.

בין היתר נטען כי המבקש לא היה אחראי למעשיו בעת ביצוע העבירות בשל מצבו הנפשי באותה עת; כי לא הוכחהכוונתו לפגוע במעמד השופטים; וכי העונש שהוטל עליו אינו הולם את חומרת מעשיו.

עוד מוסיף המבקש וטוען כי יש למנות לו "מייצג ראוי ושלא מטעם הסניגוריה הציבורית, אשר שכר טרחתו ימומן

על ידי קופת המדינה", וכי יש לעכב את ביצוע העונש שהוטל עליו.

12. דין הבקשה למתן רשות ערעור להידחות.

13. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בלבד המעלים סוגיה עקרונית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי.

יתירה מזאת, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים חריגים שבהם חלה סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 9938/17 דהאן נ' מדינת ישראל(1.1.2018))

14. עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו – ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

טיעוניו הרבים של המבקש במסגרת הבקשה ממוקדים כולם בסוגיה האם בנסיבות המקרה דנן, ולנוכח ממצאי עובדה ומהימנות אשר נקבעו על ידי בית משפט השלום, היה ראוי להרשיעו בעבירה של זילות בית המשפט; והאם העונש שנגזר עליו הולם את נסיבותיו האישיות. רוב מוחלט של טענות אלו הושמע בפני הערכאות הקודמות אשר דנו בעניינו של המבקש – ונדחה.

משכך, הבקשה אינה מעלה סוגיה עקרונית המצדיקה את מתן רשות הערעור, או מעוררת חשש לעיוות דין כלשהו.

15. יתירה מזאת, איני סבור כי העונש שהוטל על המבקש חמור כלל ועיקר, וקל וחומר שאינו מצדיק את מתן רשות הערעור.

אין להמעיט מחומרת מעשיו של המבקש, אשר התבטא פעמים רבות בצורה פוגענית, מבזה ומעליבה כלפי שופטים שונים אשר דנו בענייניו. לא פעם השתמש המבקש אף בביטויים אשר ניתן לראותם כנחוצות לאיום כלפי שופטים אלו.

במעשיו של המבקש טמונה פגיעה במעמדם של השופטים, באמון הציבור במערכת המשפט ואף בתוקפן המחייב של החלטות שיפוטיות – ואין לזלזל בסכנה הנשקפת מהם.

16. לבסוף, משדחיתי את הבקשה כי ימונה למבקש סניגור מטעם הסניגוריה הציבורים מהנימוקים אשר פורטו לעיל – איני מוצא לנכון אף להיעתר לבקשתו כי ימונה לו "מייצג אשר ימומן על ידי קופת המדינה".

17. בשולי הדברים אציין כי נהגתי באורך רוח רב עם המבקש משלא הגיש נימוקים לבקשתו, ונעתרתי מספר

פעמים לבקשות למתן ארכה, כעולה מהחלטותיי בתיק זה.

18. הבקשה נדחית אפוא.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע העונש במסגרת עבודות שירות. על המבקש להתייצב במועד שנקבע לתחילת ביצוע עבודות השירות..

מזכירות בית המשפט תשלח עותק מההחלטה למבקש, למשיבה ולממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, ב' בחשון התש"פ (31.10.2019).

ש ו פ ט
